

faae Omdannelsen af dette Gyrecerskib fremmet saa hurtigt som mulig. Smidleritid er det aabenbart, at det er en Forrykkelse fra Budgettet for ifjor nu at opføre udenfor Linien 50,000 Kr. og som Erstatning derved for at have nogle Maskindele liggende ude paa Holmen under Marinens Varetagelse, om hvilke man ikke veed, naar de kunne realiseres. Med disse Bemærkninger skal jeg forøvrigt for mit Vedkommende henstille til Thinget, hvad det vil gjøre i denne Sag, idet det er en Forandring af en Bemyndigelse, indkommen i en Del af forrige Aars Finantslov, som jeg ikke særlig har været med til at deltage i Forhandling om, saa at jeg ikke nøiere kender de under denne Anmærkning liggende Grunde.

Svad Forslaget under Nr. 38 angaar, Finantsministeriet vedkommende, vil det jo vistnok let fortaas, at Udvalgets Fleralt ikke har kunnet tiltræde Ministerens Forslag om at gaa ind paa den foreslaaede Udgift til den til St. Croix udsendte Kommission. Det er jo ganske naturligt, at Stillingen vilde have været en anden, om Ministeren i sin Tid var gaaet ind paa en Overenskomst med Rigsdagen om den foreslaaede Afgjørelse af den vestindiske Sag og en Kommissions Sammensætning og Udsendelse til Vestindien istedet for at lade denne Sag spinde ud, som den spandt ud i December. Som Sagen nu staar, er det en Selvfølge, at Fleraltet ikke kan være med til at give denne Bevilling. — Forslaget under Nr. 39 skal jeg forbigaa. Det er en Gjenganger, som spørger allevegne, et Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther). — Forslaget under Nr. 40 indeholder, som de Herrer ville se, en temmelig stor Mundfuld, nemlig en Sum paa 370,000 Kr. at bevilge som Laan til Aktieselskabet for St. Croix Fællessukkerfægerier. Ganske vist kan Finantsministeren sige, at selv om vi bevilge dette Beløb, saa dække vi ingenlunde dermed hans Ansvar for Anvendelsen af Loven af 25de Februar 1876. Men jeg er imidlertid tilbøjelig at tro, at det vil meget svække vor Position overfor Finantsministerens Ansvar i saa Henseende, hvis vi bevilge disse Penge, og Fleraltet, der, som det ved denne Leilighed særlig hør fremhæves, bestaar af 2 Mindretal, har i Betænkningen henholdt sig til sin Stilling ligeoverfor og sin Forstaaelse af Loven af 25de Februar, saaledes som det fremgik af den Betænkning, der afgaves over den vestindiske Lov forrige Aar. Jeg skal for det Mindretals Vedkommende, hvortil jeg hører, udtrykkelig bemærke, at vi have været os imod en saadan Forstaaelse af Loven, som den ærede Minister her har gjort gjældende, og jeg kan for mit eget Vedkommende paa ingen Maade indse, at denne Forstaaelse er forsvarelig. Der blev ved Loven bevilget under en Række nærmere Garantier og Betingelser 2 Millioner Kroner som Laan fra Staten mod 2 Millioners Tilskud paa anden Maade, under Forudsætning af en Hoved-

station med 10 Sæftstationer. Det kan umulig stemme enten med Lovens Ord eller Hensigt eller Mening, at man kan forbruge de 2 Millioner, eller hvormeget det er, til en Hovedstation med fem Sæftstationer, altsaa kun det halve Antal Stationer, at man, fordi maaste Bestyrelsen ikke har været heldig med sin Drift, kan bruge det til Dækning af ligefremme Driftsomkostninger. Det er iøvrigt ikke oplyst for Udvalget, fra hvem eller hvorledes disse nye Aktier ere tegnede, men Enhver kan da forstaa saa Meget, at, naar der staar et Handelsfirma overfor et Selskab, der trues af en Fallit, med et Tilgodehavende af 100,000 Kr., som vedkommende Firma kan ruffere helt at miste, saa er det meget naturligt, at det tilbyder at tegne 50,000 Kr. af dette Beløb eller 50,000 udenfor dette Beløb, fort sagt 50,000 Kr. i Aktier til dette Selskab, naar det derved kan faae dels disse tegnede Aktiers Beløb og dels et tilsvarende Beløb fra Statskassen tilbage og saaledes faar dækket sit Tilgodehavende af 100,000 Kr. Firmaet vinder derved en kontant Betaling af 50 pSt. af en Gjæld, som ellers saar fuldstændig usikker. Men disse Bevægelser indenfor det vedkommende Firmas Omraade, hvis de have fundet Sted, kunne efter min Opfattelse umulig forenes med en loyal Udvikling og Forstaaelse af denne Lov. Jeg skal for det Mindretals Vedkommende, hvortil jeg hører, ikke nærmere udtale mig i den Henseende, det gaar, som sagt, aldeles over min Forstand, at en saadan Anvendelse har kunnet finde Sted. Der er, saa vidt mig bekendt, ikke andre Udbringingsforslag, jeg har Noget med at gjøre.

Scavenius: Jeg skal ganske kortelig paa Mindretallets Vegne udtale mig om enkelte af de stillede Forslag. Vi have, som det vil ses, ikke tiltrædt Forslaget under Nr. 1. Det forekommer os, at Thinget ikke opnaar Noget som helst ved at vedtage dette Forslag. Folkethinget har jo engang ved en Beslutning udtalt sin Misbilligelse af, hvad den høitærede Kultusminister har ment for Skolelærernes Styrb at maatte gjøre, og det, som der her er Spørgsmaal om, er kun det, at Finantsministeren paa Statskassens Vegne som Hartkornseier eller Afgiftseier af et vist Kvantum Hartkorn har maattet opfylde Lovens ligefremme Bydende; hvad der egentlig vil kunne opnaas ved dette Forslag, gaar saaledes over Mindretallets Forstand. — Under Nr. 8 har Mindretallet tiltrædt den høitærede Indenrigsministers Forslag om at bevilge yderligere 4,000 Kr. i Anledning af forskellige Kommissioner, der have været nedsatte. Mindretallet skal kun udtale, at det ikke ubetinget ialtsald kan være enig i den Anstuelse, som Fleraltet har gjort gjældende i Betænkningen, men efter hele den Maade, hvorpaa Fleraltet har stillet sig, idet Fleraltet vil bevilge den større Del af den her omhandlede Sum, og og